

Lecția 1 **DEFINIȚIA RUGĂCIUNII**

Rugăciunea reprezintă o cale de comunicare cu Dumnezeu. Comunicarea are un scop, iar scopul determină, de obicei, modalitatea și detaliile relevante ale comunicării eficiente.

Rugăciunea reprezintă o onoare și un privilegiu. Prin rugăciune noi participăm la părtășia cu Dumnezeirea și cu faptele din aceeași clasă cu Dumnezeu. Orice moment de rugăciune este o investiție în veșnicia noastră cu El. Petrecând tot mai mult timp în rugăciune, duhul nostru devine un receptor vrednic de încredere al Duhului lui Dumnezeu și al puterii Sale. Astfel, ne putem conecta la vocea, ideile, viziunile, îndemnul și direcțiile Duhului Sfânt cu mai multă ușurință.

Rugăciunea religioasă sau tradițională are următoarele caracteristici: 1) reprezintă o datorie; 2) este lipsită de viață, de pasiune; 3) nu produce rezultate; 4) urmează deseori un tipar prestabilit, nefiind o formă autentică și liberă de comunicare cu Dumnezeu; 5) este marcată de lipsa cunoașterii profunde, intime a lui Dumnezeu, deși Îi este adresată; 6) închinătorul practicant al rugăciunii religioase are confuzii și limitări cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu și la Persoana lui Dumnezeu; 7) este marcată de rigiditate și exclusivism.

→ Citiți Matei 23:14 și discutați despre caracteristicile rugăciunii religioase.

Rugăciunea fierbinte (din inimă, neîncetată) este o expresie a inimii lui Dumnezeu. Ea este o marcă a unui „închinător în duh și în adevăr” (Ioan 4:23).

→ Citiți 1 Tesaloniceni 5:17 și Iacov 5:16. Ultimul verset în Versiunea Amplificată are următoarea formulare: „*Rugăciunea fierbinte (din inimă, neîncetată) a celui neprihănit îi pune la dispoziție o putere nemaipomenită (dinamică în acțiune).*” Discutați despre afirmațiile de mai sus în lumina acestor două pasaje biblice.

→ Definiște rugăciunea în termeni proprii și explică ce rol ocupă ea în viața ta.

Proclamație: Mă dedic unei vieți de rugăciune, deplin conștient că relația mea cu Dumnezeu se dezvoltă cu cât petrec mai mult timp de calitate în părtășie cu El.

Lecția 2**TIPURI DE RUGĂCIUNI****1. Rugăciunea de credință**

Romani 1:16-17: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede...; deoarece în ea este descoperită neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință și care duce la credință, după cum este scris: «Cel neprihănit va trăi prin credință.»”

Pasajul de mai sus reliefează credința ca fiind un factor de o importanță crucială a esenței creștinismului. Prin credință am primit mântuirea venită prin Cristos, care ne-a dăruit viața veșnică (viața lui Dumnezeu) în duhul nostru (Ioan 10:10). Umblarea noastră zilnică cu Dumnezeu este o umblare a credinței (Evrei 10:38).

Există percepții diferite ale conceptului numit „credință.” Oricine poate avea un tip de „credință”. Ceea ce te distinge pe tine în calitate de copil al lui Dumnezeu în abordarea acestui concept sunt „faptele credinței.”

➔ Citiți Iacov 2:19-20 și Marcu 11:22. În Traducerea Literală Bibliei (LITV), afirmația Domnului Isus din Marcu 11:22 este redată astfel: „Aveți credința lui Dumnezeu. Elaborați conceptul de „credință adevărată.” Elaborați conceptul de „credință greșită.”

Rugăciunea credinței constă în a specifica o cerere înaintea lui Dumnezeu și, apoi, în a te adresa circumstanțelor pentru a le determina să se conformeze dorințelor tale, după standardele stabilite în Biblie, fără a avea îndoieli în inima ta.

Dumnezeu dorește dezvoltarea unei atitudini de credință în duhul nostru. Apoi, El dorește ca exersarea perseverență a acestei atitudini la nivel personal, familial și comunitar să ducă la o cultură a credinței.

Credința adevărată acționează și ia în stăpânire. Soluția pentru pesimismul, negativismul, așteptările rele, îndoielile de tot felul, credința greșită, nefericirea și toate caracteristicile lumii este cultura credinței adevărate.

➔ Citiți Marcu 11:23-24 și Ioan 16:33. Discutați cum percepeți aceste pasaje.

➔ Citiți Evrei 11:1. În Versiunea Amplificată, versetul are următoarea formulare: „Acum, credința este asigurarea (confirmarea, titlul de proprietate al lucrurilor sperate, dovada lucrurilor care nu se văd și convingerea cu privire la realitatea lor – credința percepe ca fiind real lucrul care nu este descoperit simțurilor.” Identificați caracteristicile credinței din Evrei 11:1.

Proclamație: Aleg să părăsesc credința sufletească fluctuantă, influențată de circumstanțe, de părerile oamenilor și de percepțiile mele senzoriale și aleg să pășesc în „credința lui Dumnezeu” care este certificatul meu de proprietate al lucrurilor cerute în rugăciune în Numele lui Isus, amin!

Lección 3

PRINCIPII ALE RUGĂCIUNII DE CREDINȚĂ

1) TREBUIE SPECIFICATĂ NEVOIA/DORINȚA

Specificarea nevoii/dorinței este crucială în practicarea rugăciunii de credință. În comunicarea ta cu Dumnezeu nu poți fi vag.

Marcu 11:23: *„Adevărat vă spun că, dacă va zic cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și, dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”*

Nu trebuie să tot descrii muntele în rugăciunile tale sau în discuțiile tale cu oamenii, nici să îi tot spui lui Dumnezeu să facă ceva cu privire la el; ci tu adresează-te cu credință muntelui și poruncește-i ce să facă. Poți acționa pe baza Cuvântului lui Dumnezeu cu simplitate și credință, așteptându-te întotdeauna la rezultate.

➔ Identifică o nevoie/dorință și specific-o înaintea Domnului.

2) PRIVEȘTE LUMEA VIZIBILĂ CU OCHII UNUI PROFET CARE VEDE LUCRURILE NEVĂZUTE

Trebuie să îți vizualizezi nevoia sau dorința împlinită, după ce ai adus-o numind-o în mod specific înaintea lui Dumnezeu. Nu poți intra în posesia a ceea ce nu vezi deja înfăptuit. A vizualiza nevoia/dorința împlinită reprezintă un nivel mai înalt de credință numit și „ochii credinței,” nivel la care ajungi prin înflăcărea perseverentă a credinței tale.

Hrănirea zilnică a duhului tău cu Cuvânt (Psalm 119:162), practicarea cu consecvență a rugăciunii în alte limbi (1 Corinteni 14:4), părtășia corporativă (Psalm 133) și lauda (Psalm 149:6) stârnesc credința în duhul tău, abilitând duhul tău să acceseze noi niveluri de credință.

➔ Citiți fiecare pasaj menționat în paragraful de mai sus și discutați despre atitudinea/practica descrisă de fiecare.

„A vedea ceea ce este nevăzut” nu este echivalent cu „a fi optimist,” ci înseamnă a vedea așa cum vede Dumnezeu și a vorbi despre realitatea fizică care nu există ca și când ar fi existat.

2 Corinteni 4:19: *„Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.”*

Când practica spirituală a vizualizării prin credință a lucrurilor cerute în rugăciune este statornicită în duhul nostru, ne-am dezvoltat „o umblare prin credință”: *„pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere”* (2 Corinteni 5:7).

➔ Citiți Romani 4:17. Aplicând acest verset, rugați-vă rugăciunea de credință cu privire la nevoia/dorința specificată la primul punct al acestei lecții.

Proclamație: Aleg să fiu un om al credinței care „vede lucrurile care nu se văd” și „cheamă lucrurile care nu se văd ca și cum ar fi.” Mă dedic dezvoltării „umblării prin credință, nu prin vedere,” celebrând zilnic Cuvântul Tău, practicând vorbirea în alte limbi, dezvoltându-mi părtășia cu cei ce Te caută din toată inima și închinându-mă cu cântări de laudă.

Lecția 4. **PRINCIPII ALE RUGĂCIUNII DE CREDINȚĂ (Continuare)**

3) FOLOSEȘTE-ȚI DOVADA. Evrei 11:1 (Versiunea Amplificată): „Acum, credința este asigurarea (confirmarea, titlul de proprietate al lucrurilor sperate, dovada lucrurilor care nu se văd și convingerea cu privire la realitatea lor – credința percepe ca fiind real lucrul care nu este descoperit percepțiilor senzoriale.” Când dorești să efectuezi schimbări prin rugăciunea de credință, trebuie să veghezi pentru a recunoaște dovada pe care Duhul Sfânt dorește să o conștientizezi. Uneori, există o notă de victorie în omul tău lăuntric, sau din duhul tău izbucnește o cântare de laudă, sau ești inundat de o bucurie cerească; uneori primești în duhul tău un cuvânt profetic sau altcineva are pentru tine un cuvânt profetic. Nu ignora aceste manifestări, pentru că ele pot reprezenta dovada victoriei tale. Poate te-ai rugat să fii vindecat de o anumită boală; trebuie să cauți dovada vindecării tale. Studiază Cuvântul lui Dumnezeu și află ce a spus El despre situația respectivă. Când ai descoperit în Cuvânt dovada, folosește-o.

➔ Citiți 1 Petru 2:24. Descoperiți dovada vindecării și revendicați printr-o rugăciune de credință vindecarea de o boală/neputință specificată în Numele lui Isus.

4. NU TE ÎNDOI DUPĂ CE TE-AI RUGAT. Îndoiala face ca cererea adresată în rugăciunea de credință să fie repetată la nesfârșit de teama că Dumnezeu nu a ascultat rugăciunea de prima dată. În Rugăciunea de credință trebuie să crezi că primești lucrul cerut în momentul rugăciunii. Faptul că te rogi în mod repetat cerând același lucru implică faptul că s-a instalat îndoiala pe undeva în inima ta. Pentru că, de fiecare dată când repeți rugăciunea, tu anulezi rugăciunea anterioară. Este ca și cum un fermier face însămânțări într-o anumită zi, iar în ziua următoare smulge ceea ce a semănat cu o zi înainte. Oricât de mult și-ar dori secerișul, acesta nu va fi posibil. Duhul tău („adevărata ta persoană”) a fost programat de Dumnezeu să răspundă la Cuvântul lui Dumnezeu. Romani 10:10 afirmă: „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea...” Cuvântul „inimă” folosit aici se referă la „duhul uman.” Cuvântul lui Dumnezeu în duhul uman statornicește credința.

➔ Citiți Marcu 11:24. Identificați o nevoie/dorință specifică și practicați rugăciunea de credință specificând cererea și primirea în Numele lui Isus.

Abordarea îndoielilor de la nivelul minții

Mintea umană poate pune la îndoială convingerile duhului uman.

➔ Citiți 2 Corinteni 10:3-5. Definiți termenul „întărituri.” Identificați provenința lor: mediul care a favorizat formarea lor. „Întăriturile” sunt argumente, teorii, idei, convingeri, într-un cuvânt forme de cunoaștere care militează împotriva Cuvântului lui Dumnezeu în inima oamenilor, creând îndoieli și confuzie în mintea lor. Biblia spune că noi putem „să răsturnăm,” să distrugem aceste întărituri folosind armele de război spiritual: rostirea Cuvântului scris al lui Dumnezeu și a proclamațiilor de credință, precum și practicarea rugăciunii în alte limbi.

➔ Identifică o concepție greșită care te-a împiedicat să intri în posesia unor elemente ale moștenirii tale în Cristos.

Abordarea îndoielilor din duhul tău. A te îndoii în duhul tău înseamnă a fi nestatornic, nehotărât, influențabil; înseamnă a renunța cu ușurință la o convingere. Citiți Iacov 1:6-8. A te îndoii mai înseamnă și a te clătina cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Romani 4:20-21 versiunea King James spune: „Avraam nu s-a clătina cu privire la promisiunea lui Dumnezeu prin necredință, ci a fost tare în credință, dându-I slavă lui Dumnezeu. Și fiind deplin încredințat că El are puterea să înfăptuiască ceea ce a promis.” Credința tare, puternică, este antidotul pentru îndoiala din inimă. În momente de îndoială, întărește-ți credința. Credința se întărește pe măsură ce o pui în acțiune. Credința slabă indică îndoială în inimă și este rezultatul lipsei de exercițiu a credinței. Remediul pentru credința slabă este acționarea pe baza Cuvântului lui Dumnezeu!

➔ Identifică o îndoială în duhul tău și numește-o. Identifică un verset din Scriptură pe care să îl revendici și pe baza căruia să acționezi în această săptămână pentru fortificarea credinței și eliminarea îndoielii specificate.

Proclamație: Cursul vieții mele nu este dictat de îndoială, ci de Cuvântul lui Dumnezeu pe baza căruia acționez în fiecare zi, fiind conștient că prin aceasta credința mea se întărește, fac isprăvi mari cu El și Îi sunt tot mai plăcut.

Lecția 5

5) CEEA CE MĂRTURISEȘTI ESTE CEEA CE PRIMEȘTI

Mentținerea proclamației de credință este o altă condiție necesară a rugăciunii de credință. „Proclamația” în Noul Testament provine din cuvântul grecesc „homologia,” care în mod literal înseamnă „a rosti același lucru în învoire cu altcineva.” Astfel, tu ești de acord cu Cuvântul și rostești ceea ce Cuvântul afirmă cu privire la tine și la situația ta.

→ Citiți Romani 10:10. Identificați mărturisirea cu gura/proclamația din acest verset și specificați ce aduce ea. Definiți termenul „mântuire.”

Cuvintele sunt puternice; sunt vehiculele gândurilor. Ele au influență asupra trupului tău, asupra circumstanțelor și asupra întregii tale vieți. Afirmările tale în calitate de copil al lui Dumnezeu nu sunt simple cuvinte; ele sunt adevăruri inspirate, bazate pe Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

CUNOAȘTE-ȚI ȘI ASUMĂ-ȚI RESPONSABILITATEA CARE ÎȚI REVINE

Dumnezeu nu îți spune niciodată să faci un lucru dacă nu ți-a dat mai întâi abilitatea de a-l înfăptui.

Când rostim cereri în rugăciunea de credință, este vital să cunoaștem rolul pe care trebuie să ni-l asumăm. Deseori, Dumnezeu ne poate cere un act de ascultare.

→ Citiți și discutați despre afirmația făcută de gura lui Dumnezeu în Iosua 6:2 (versiunea Fidela). Cum era Ierihonul în momentul afirmației?

→ Citiți Iosua 6:3-5. Care a fost strategia pe care Iosua trebuia să o urmeze? Duhul Sfânt este Strategul Extraordinar, Desăvârșit.

Mulți creștini au primit promisiuni din partea lui Dumnezeu care nu s-au împlinit pentru că nu au înțeles ce act de ascultare le cerea Duhul Sfânt. Rugăciunea de credință nu este un tonomat în care introduci fisa și primești instant produsul dorit. Proclamă cu încredere Cuvântul lui Dumnezeu în situația ta, dezvoltă părtășia ta cu Duhul Sfânt și urmează strategiile pe care El ți le descoperă.

CUM SĂ AUZI CE ÎȚI SPUNE DUMNEZEU

„Harul Domnului nostru Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea (părtășia) Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin” (2 Corinteni 13:14).

Cuvântul „împărtășire,” respectiv „părtășie” se referă la un parteneriat, la o comuniune cu Duhul Sfânt. Înseamnă a vorbi cu Duhul Sfânt și a-L auzi cum îți vorbește. Nu este suficient să ai o viziune sau să proclami ceea ce dorești, trebuie să cunoști pașii potriviți ce trebuie urmați pentru ca acea viziune să devină realitate.

→ Citiți Efeseni 1:16-17. Specificați fiecare câte o nevoie, apoi rugați-vă ca Domnul să vă arate care sunt acțiunile pe care trebuie să le întreprindeți pentru ca să vă puteți bucura de beneficiile moștenirii divine.

Ilustrație: Pastorul Bill Johnson a mărturisit că în primii 30 de ani de căsnicie, deși împingea mereu împreună cu soția lui limitele dărnicii lor, nevoile lor erau anevoios acoperite. Duhul Sfânt i-a arătat următoarea strategie pentru accesarea bunăstării; în biserica pe care o păstora erau doi oameni, soț-soție, care orice ar fi atins, înfloreau. Duhul Sfânt l-a îndemnat să recunoască și să onoreze acest dar de peste viață lor și, apoi, să solicite rugăciune ca harul de peste viața lor să se manifeste și în viața familiei lui Bill Johnson. Din acel moment, bunăstarea a devenit o marcă a familiei pastorului Bill. El a formulat, după aceea, următorul principiu al Împărăției: „Când onorezi o persoană capeți acces la harul care este peste viața sa.”

Proclamație: Aleg să rostesc cu consecvență Cuvântul lui Dumnezeu care este duh și viață în situația mea; aleg să îmi dezvolt părtășia cu Duhul Sfânt, pentru a auzi care sunt strategiile pe care trebuie să le urmez pentru ca cererea mea să devină realitate, în Numele lui Isus, amin!

Lecția 6

RUGĂCIUNEA DE CERERE

Cererea scrisă este un act oficial care solicită anumite lucruri. Semnatarul formulează cererea conform legislației în vigoare într-un mod cât mai convingător. Cererea mai este definită și ca un tratat solemn, o solicitare sau un apel fierbinte și plin de smerenie pentru ceva sau adresat cuiva.

Rugăciunea de cerere este caracterizată de seriozitate și intensitate.

- Citiți 1 Timotei 2:1. Căror lucruri este îndemnat Timotei să le acorde prioritate? Pentru cine este îndemnat să se roage? Care sunt beneficiile practicării unor astfel de rugăciuni?

Roagă-te conform vocii lui Dumnezeu

„Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, El ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice l-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care l le-am cerut” (1 Ioan 5:14-15).

Rugăciunea în conformitate cu voia lui Dumnezeu este ingredientul cheie pentru a avea succes în rugăciunea de cerere.

→ Citiți Romani 12:2. Cum poți cunoaște voia lui Dumnezeu?

→ Citiți Ioan 16:23-24, 26. După cunoașterea vocii lui Dumnezeu accentul se pune pe modul în care îți ceri Tatălui în conformitate cu voia Lui.

Isus introduce în acest verset modul nou, acceptabil de a aduce cereri înaintea lui Dumnezeu. Atunci când aduci cereri înaintea Tatălui în Numele lui Isus, este ca și cum Isus însuși aduce acele cereri.

Rugăciunea fierbinte, din toată inima și susținută

„Rugăciunea fierbinte (din inima, susținută) a unui om neprihănit pune la dispoziție o putere nemaipomenită (dinamică în modul ei de acțiune) (Iacov 5:16b, Versiunea Amplificată).

O rugăciune fierbinte este specifică în scopul ei, plină de râvnă și înflăcărată și marcată de un sentiment de convingere. Această rugăciune îți atinge inima și îți cuprinde sentimentele. Această rugăciune este adusă într-o manieră susținută, cu toată seriozitatea. O asemenea rugăciune funcționează ca o dinamică.

Rugăciunea de cerere a lui Ilie

Iacov 5:17: *„Ilie era un om supus aceluiași slăbiciuni ca și noi; și s-a rugat cu stăruință să nu plouă și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.”*

Ilie s-a confruntat cu același tip de presiuni cu care ne confruntăm noi astăzi și a avut sentimente și o constituție fizică asemănătoare cu a noastră.

În spatele proclamațiilor pline de credință ale prorocului Ilie în față împăratului păgân, Ahab, se afla o viață intensă de rugăciune.

Înainte ca Dumnezeu să audă un om vorbind în public, El trebuie să îl audă mai întâi în ascuns. Înainte de o declarație publică de credință, trebuie să existe o viață ascunsă, intimă cu Dumnezeu.

→ Citiți 1 Împărați 18:1 și 1 Împărați 18:41-45. Cum s-a rugat Ilie pentru împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu cu privire la ploaie?

Multe bătălii sunt pierdute pentru că ne oprim prea devreme din rugăciune. Uneori așteptăm ca presiunile să atingă cote înalte și abia apoi începem să ne rugăm. Atunci lansăm SOS-uri, ne rugăm rapid și așteptăm răspunsuri rapide. Trebuie să continuăm până când apar schimbări.

Rugăciunea de cerere este necesară când situația ți-a scăpat de sub control – au intervenit circumstanțe dictate sau influențate de forțe care te depășesc. Perseverează în rugăciune până intervin schimbări.

Proclamație: Aleg să mă dedic rugăciunii făcând din ea o prioritate în viața mea, după cum mă îndeamnă Domnul în 1 Timotei 2:1. Aleg să perseverez în rugăciunea de cerere până când schimbările Împărăției lui Dumnezeu sunt statornicite. În Numele lui Isus, amin!